

Maj 2002

Skrattet som kom av sig

av Günther Fliesenburgh

Jag ska berätta om min lördagskväll...

Jag bänkade mig i god tid för att värma upp fåtöljen så den var go och mysig tills att det var dags att se Sverige regera... i musiksammanhang alltså.

Jag studerade inledningen och de små "vykortet" som Estland plockat ihop för att marknadsföra sig själva. Det är väl OK, jag hade nog försökt att göra lite reklam om jag fick 2-3 timmar TV-tid över hela Europa en lördagskväll.

Så började uppträdandena och efter en stund var det något mörkt i ena hörnet som vaggade lite fram och tillbaka, vad tusan var det...

Jag slog bort tanken och fortsatte titta, efter ytterligare en stund, när producenten har panorerat ut lite och ger en översiktsbild på scenen kommer en kamera monterad på en kranarm farande tvärs igenom bilden, jag ler och tänker på hur de stackars esterna svettas i kontrollrummet.

Det dröjer nu inte länge förrän en gubbe med en böjd mast på ryggen börjar dyka upp i rutans nederkant – hehe, det här börjar ju bli riktigt skoj...

Esterna har uppfunnit ett nytt format, direktsändning med inbyggt "behind the scenes-reportage". Allt eftersom halvfigurer studsar in och ut i bilden skrattar jag allt

ljudligare. Sen kommer den ultimata fadäsen som gör att grannarna nog börjar fundera på hur still det står hos mig. Mitt under en halvbild på två sångare ser man en kameragubbe med följeslagare springa tvärs över scenens bakkant, oj oj oj det här är ju helkul, det verkar ju vara rena vilda västern där i Estland, "har dom ingen organisation alls?" frågar jag mig med ett hånleende.

Men det gör ju inget, det är ju bara charmigt, huvudsaken är att Sverige vinner och det stod ju klart redan innan tävlingarna började...

När så poängrapporteringen börjar så uppenbarar sig snart en obehaglig känsla i magen, varför får Sverige inga tolvor? Ja knappt några poäng alls för att vara ärlig.

När faktum är klart, så sitter jag lite nedslagen och begrundar det hela, men själva sändningen var ju kul tänker jag samtidigt som

***"Nu börjar kalla kårar
uppenbara sig hos
Fliesenburgh..."***

eftertexterna börjar rulla. Nu börjar kalla kårar uppenbara sig hos Fliesenburgh... *är det inte väldigt många svenska namn med här...* SVT-teknik... nej, är det *svenskar* som ligger bakom detta kaos?

Bedrövad stänger jag av TVn. Skamsen går jag och borstar tänderna. Det dröjer ett bra tag innan jag somnar, jag skäms över att ha skrattat åt esterna. Jag skäms över att ha underskattat balterna och öststaterna som lyckades så bra i Eurovision Song Contest.

Nästa år ska jag heja på... Tyskland.